

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa J. E.

przeciwko G. Poland spółka z o.o. w P.

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 czerwca 2017 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 19 grudnia 2016 r., sygn. akt VIII Pa .../16,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 19 grudnia 2016 r. odrzucił apelację G. Poland Sp. z o.o. w P. od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 6 lipca 2016 r.

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia. W toku postępowania przed Sądem I instancji stroną pozwaną (G.. Poland Sp. z o.o.) reprezentowali profesjonalni pełnomocnicy (radcowie prawni). Jeden z nich M. G. udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego radcy prawnej K. K.

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 6 lipca 2016 r. przywrócił J. E. do pracy w pozwanej Spółce. W imieniu pracodawcy wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia złożył M. G. Natomiast odpis wyroku z uzasadnieniem został

doręczony w dniu 9 września 2016 r. pełnomocnikowi substytucyjnemu, tj. K. K. W dniu 22 września 2016 r. została wniesiona apelacja przez pełnomocnika substytucyjnego.

Sąd Okręgowy odwołał się do treści art. 369 § 1 k.p.c., zgodnie z którym apelację wnosi się do Sądu w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Natomiast jeżeli strona nie złoży wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia takiego wniosku (art. 369 § 2 k.p.c.). Dalej Sąd II instancji uznał, że w sprawie doszło do sytuacji zaskarżenia wyroku Sądu Rejonowego wprost, gdyż odpis wyroku tego Sądu nie został doręczony prawidłowo. Zatem apelacja została złożona po upływie ustawowego terminu i podlega odrzuceniu z mocy art. 373 k.p.c. Na marginesie Sąd zauważył, że odpis wyroku z uzasadnieniem zostanie doręczony prawidłowo pełnomocnikowi pozwanej Spółki i wówczas dopiero rozpocznie swój bieg termin do wniesienia apelacji.

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżył pełnomocnik pozwanej w całości, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie:

- art. 133 § 3 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 141 § 3 k.p.c. i art. 91 ust. 3 k.p.c. przez błędną wykładnię i przyjęcie, że niedopuszczalne i nieskuteczne jest doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem do rąk pełnomocnika substytucyjnego;

- art. 369 § 1 i 2 k.p.c. przez ich nieprawidłowe zastosowanie wynikające z błędnego przyjęcia, że nie jest dopuszczalne złożenie apelacji przez stronę po upływie 21 dni od daty ogłoszenia wyroku, a przed skutecznym doręčeniem odpisu wyroku z uzasadnieniem, podczas gdy złożenie wniosku o uzasadnienie otwiera termin do zaskarżenia orzeczenia Sądu Rejonowego i wyklucza zakwalifikowanie apelacji, jako składanej wprost od wyroku Sądu I instancji; nadto za dopuszczalne należy uznać złożenie apelacji w przypadku, gdyby nawet termin do wniesienia środka odwoławczego jeszcze się nie rozpoczął, o ile istnieje substrat zaskarżenia;

- art. 373 k.p.c. przez jego nieprawidłowe zastosowanie i odrzucenie apelacji mimo braku podstaw do takiego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Skarżący zarzuca Sądowi Okręgowemu lakoniczne uzasadnienie rozstrzygnięcia w przedmiocie odrzucenia apelacji. Spoglądając na zażalenie tą miarą, można stwierdzić, że zostało ono niestarczająco sporządzone. Adresowane jest bowiem do Izby Cywilnej Sądu Najwyższego, a dodatkowo z pkt III uzasadnienia zażalenia wynika, że jest składane w imieniu powódki. Powracając do zakresu zaskarżenia, rozstrzygnięcie Sądu drugiej instancji wyjaśnia mechanizm decyzyjny odrzucenia apelacji, który ostatecznie nie przekonuje do formalnego zakończenia tego etapu postępowania.

W toku postępowania uwzględnić należy, że w myśl art. 133 § 3 k.p.c., jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczeń dokonuje się tym osobom, a nie samym stronom, z tym jednak zastrzeżeniem, że Skarbowi Państwa doręczenia dokonuje się jednak zawsze w sposób określony w przytoczonym wyżej przepisie § 2 tegoż artykułu. Jeżeli jest kilku pełnomocników jednej strony, to zgodnie z art. 141 § 3 k.p.c. sąd doręcza pismo tylko jednemu z nich.

W takiej sytuacji ma zatem zastosowanie art. 141 § 3 k.p.c. nakazujący doręczanie pism sądowych tylko jednemu pełnomocnikowi. Powinien nim być pełnomocnik, którego adres, jako adres dla doręczeń, wskazała strona.

Transponując powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy godzi się przypomnieć, że radca prawny M. G. udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego radcy prawnej K. K. Po ogłoszeniu wyroku przez Sąd I instancji wniosek o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem złożył radca prawny M. G. W dniu 20 lipca 2016 r. (data wpływu do Sądu) pełnomocnik pozwanej złożył pismo procesowe zawierające wniosek o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem na adres pełnomocnika substytucyjnego (radcy prawnej K. K.). Stosowny odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem został jej doręczony w dniu 9 września 2016 r. (k. - 1226). W tym stanie rzeczy wniesiona przez nią apelacja (w dniu 22 września 2016 r.) została nadana w terminie i przez upoważnionego do tego pełnomocnika pozwanej Spółki. Wszak udzielenie substytucji powoduje, że

substytutą i stronę łączy taki sam stosunek, jaki łączy stronę z pełnomocnikiem, ale nie uchyla kompetencji pełnomocnika, co oznacza, że od chwili udzielenia substytucji strona ma dwóch lub więcej równoprawnych pełnomocników. W takiej sytuacji ma zatem zastosowanie art. 141 § 3 k.p.c. nakazujący doręczanie pism sądowych tylko jednemu pełnomocnikowi. Powinien nim być pełnomocnik, którego adres, jako adres dla doręczeń, wskazała strona. Dopiero wówczas, gdy strona w sposób wyraźny nie wskaże, któremu pełnomocnikowi należy dokonywać doręczeń, wybór należy do sądu lub przewodniczącego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2004 r., IV CSK 269/02, LEX nr 151640).

Na marginesie podnieść należy, że dopuszczalne jest wniesienie środka zaskarżenia przed rozpoczęciem biegu terminu do jego wniesienia, jeśli tylko zaskarżone orzeczenie już wtedy istniało (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2003 r., III CZP 90/03, OSNC 2005 nr 2, poz. 21; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2011 r., II CSK 500/10, LEX nr 1103622).

Z tych względów zażalenie jest trafne, co obliguje do orzeczenia w myśl art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

kc